

Μέσα Ιουνίου με προγραμματισμένο το Δ.Ρ.Α. για πρώτη φορά στην ιστορία του, Οκτώβριο (9-11/10). Τότε με τις πρώτες ψύχρες, με τα πρωτοβρόχια, στα καλωσορίσματα του Φθινοπώρου, έχει πάρει τη θέση του στο καλεντάρι του Ευρωπαϊκού πρωταθλήματος (ERC), ο αποκαλούμενος και μεγάλος εθνικός μας αγώνας.

Ιούνιο 1978. Γιάννης Λιλιές - «Νεάτρο». Θα μόνον τον πίσω αριστερό τροχό στην Βαββακού, την 51η από τις 54 ειδικές. Θα φθάσουν "τρέτρο" στις Καραύς. Εκεί θα το "μελέτρον" και θα καταφέρουν να φθάσουν στην Επίδαυρο. Για ένα λεπτό όμως από τις 51η και 52η, αλλά που ερασσήχη ήταν μεγάλη περμπέκα, μεγάλη ημερομιά!

Η τύχη του όμως, κάθε άλλο παρά βέβαιη είναι. Το να συζητάμε για το Δ.Ρ.Α. σε ένα τόπο και σε μια χρονική στιγμή που όλα είναι ρευστά και ζοφερά ίσως συνιστά και τρόπον τινά ένα είδος στρουθοκαμιλισμού.

Αλλά από την άλλη, αν ο καθένας μπορεί στη δική του απασχόληση, εξειδίκευση, καθημερινότητα να ανατρέψει τα κακώς κείμενα, να είναι εργατικός, συνεργάσιμος, παραγωγικός και ισόρροπος, ε!, τότε δεν χρειάζεται και κάτι άλλο.

Στο θέμα του Δ.Ρ.Α. τώρα, οι επόμενες εβδομάδες είναι απολύτως κρίσιμες για το μέλλον του αγώνα στο διεθνή χώρο. Η Λέσχη αντιμετωπίζοντας τα δικά της τεράστια προβλήματα δεν κατάφερε να βρει τρόπο χρηματοδότησης του αγώνα, έργο εκ των πραγμάτων δύσκολο. Για αυτό άλλωστε και η προηγούμενη διοίκηση, σε μια επίδειξη οκνηρίας, προχώρησε στην εύκολη λύση, σε εύκολες μάλιστα εποχές παραδίδοντας τα εμπορικά ηνία του αγώνα σε ιδιωτική εταιρεία.

Μπουσούλισε για λίγο αυτή η λύση στα ρηχά νερά της κρατικής βοήθειας και των ναών της τύχης, κι όταν το πράγμα φρακάρισε, εμφανίστηκε η ΟΜΑΕ που με μια τολμηρή απόφαση έσωσε τα προσχήματα σε ευρωπαϊκό τουλάχιστον επίπεδο.

Τα ωραία της χρήματα βεβαίως, ακόμα τα αναμένει από ένα κράτος που παραπαίει για πολύ μεγαλύτερα ποσά και αφάνταστα μεγαλύτερα προβλήματα.

Φθάσαμε έτσι στην άνοιξη και καθώς η Λέσχη κατάλαβε ότι δεν μπορεί να βρει οικονομικά στηρίγματα έκανε την κίνηση προσφέροντας τη διαχείριση "rounoir sportif" μαζί με την

καυτή πατάτα της διοργάνωσης του Δ.Ρ.Α. στην ΟΜΑΕ.

Απονομή και παρέλαση του Ι' Δ.Ρ.Α. Μάιος 1962

Σήμερα συνεπώς, η ΟΜΑΕ έχει δεν έχει τέσσερις εβδομάδες ώστε να βρει κάποιο εξαψήφιο ποσό χρηματοδότησης προκειμένου να φανεί συνεπής απέναντι στο Eurosport. Το οποίο με τη σειρά του, προφανώς θέλει διακαώς το Δ.Ρ.Α. Διότι δεν υπάρχει στο καλεντάρι του, άλλος αγώνας με τόση ιστορία, τόσο βάθος, τέτοια φήμη.

Η υπόθεση είναι διελκυστίνδα, η λύση είναι δύσκολη και το μόνο χαρτί που δείχνει να είναι ισχυρό δεν είναι παρά η εργατικότητα και η κινητικότητα της ηγεσίας της ΟΜΑΕ.

Εκφράζοντας την άποψη ότι το Δ.Ρ.Α. εκεί όπου έχει φθάσει θυμίζει μόνον «ολίγον από Ακρόπολις» και προσωπικά δεν μου λέει οτιδήποτε, μολοντούτο σαφώς επιθυμώ την επιτυχία των δραστηριοτήτων της Ομοσπονδίας, όχι μόνον για το «καλό» του σπορ, αλλά και για ένα στοίχημα που θα κερδίσει, στο οποίο παίζει ενάντια σε κάθε προγνωστικό.